

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Dubrovniku
Dr. Ante Starčevića 23
20000 Dubrovnik

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Općinski sud u Dubrovniku po sucu Davoru Buliću u pravnoj stvari tužitelja Jadranka Sentića, OIB 11942074127, ASTALLERSTR. 14, München kojeg zastupa punomoćnik Bojan Lujak, odvjetnik u Dubrovniku protiv tuženice Ivke Ivanović, OIB 34604702252, RATAC 20A, 20232 koju zastupa punomoćenik Srđan Barović, radi smetanja posjeda, nakon održane javne i glavne rasprave zaključene 17. srpnja 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka i stranaka osobno, 26. kolovoza 2026. javno je objavio i

r i j e š i o j e

I. Utvrđuje se da je tuženica Ivka Ivanović OIB: 34604702252 tužitelja Jadranka Sentića OIB: 11942074127 smetala u njegovom zadnjem, mirnom suposjedu tarace omeđene objektom izgrađenim na kat. čest. 2527 k.o. Zaton, skalama i prolazom koji vode s ulice, ogradom i vrtom (arlom), time što je dana 19. srpnja 2024., 7:45 h, s te tarace bacila tužiteljevo sušilo vrt (arlu) ispod tarace, te što je potom tužiteljevu suprugu Katicu Sentić polijevala vodom dok je vraćala sušilo na taracu, te se zabranjuje tuženici svako takvo i slično smetanje suposjeda tužitelja ubuduće dok se u preostalom dijelu tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

II. Svaka stranka snosi svoje troškove ovog postupka.

Obrazloženje

1. U tužbi podnesenoj pred ovim sudom 25. srpnja 2024. tužitelj navodi da je upisan kao vlasnik 94/233 dijela prava vlasništva kat. čest. 2527 k.o. Zaton, dok je tuženica upisana kao vlasnica kat. čest. 2528/2 k.o. Zaton, a njezin suprug Mato Ivanović je upisan kao vlasnik kat. čest. 2528/1 i 2528/3 k.o. Zaton. U naravi radi se o dvjema susjednim kućama, a tužitelj je u naravi vlasnik donjeg stana u zgradi izgrađenoj na kat. čest 2527 i taracu ispred njega koristi isključivo tužitelj. Tužitelj s tuženicom, koja je njegova sestra, već dugi niz godina ima nesređene odnose oko granica njihovih

nekretnina te se u tom smislu vodio veći broj postupaka, a trenutno se između njih vodi postupak uređenja međa pred Općinskim sudom u Dubrovniku posl. br. R1- 10/2023. U navedenom postupku tužitelj je istaknuo kako su prethodno navedene čestice u staroj izmjeri imale oznake kat. čest. 1968/27 i 1968/20 k.o. Zaton, te se između stranka oko istih već vodio parnični postupak Općinskog suda u Dubrovniku pod posl. br. P-489/2014, a u kojem je sud presudom od 10. travnja 2017. u bitnome utvrdio činjenično stanje: da katastarski plan u tome dijelu k.o. Zaton ne odgovara stvarnom stanju na terenu, da je garaža izgrađena na kat. čest. 1968/20 k.o. Zaton dijelom izgrađena na kat. čest. 1968/27 k.o. Zaton, da je dio apartmana iznad garaže također izgrađen na kat. čest. 1968/27 k.o. Zaton, da je upravo suprug tuženice izgradio dio garaže i dio apartmana na kat. čest. 1968/27 k.o. Zaton, te da je time prekoračio granicu svoje kat. čest. 1968/20 k.o. Zaton, da su garaža i apartman izgrađeni nezakonito, te naknadno ozakonjeni. Navedenu presudu potvrdio je Županijski sud u Zagrebu presudom od 12. lipnja 2018. posl. br. GŽ-3590/17. Dalje navodi da zajedno sa svojom obitelji oduvijek koristi taracu koja se prostorno nalazi ispred njegove zgrade odnosno njegova stana, konkretno ispred vrata sobe njegova stana, dok istu od bespravno izgrađene garaže i apartmana obitelji tuženice dijele skalini, prolaz i ograda te se nalazi u mirnom posjedu tarace ispred svoje zgrade (sobe) već dugi niz godina. Konkretnu taracu, između ostalog, tužitelj i njegova supruga koriste i za postavljanje sušila za robu. Tuženica je dana 19. srpnja 2024. u jutarnjim satima, 7:45 sati, došla na taracu u posjedu tužitelja, te je bacila sušilo za robu u vrt (arlu) ispod nje, a što je sve na svoje oči vidio tužitelj. Potom je supruga tužitelja, Katica Sentić, izašla iz stana te otišla po sušilo, a da bi ju tuženica pri tome uz povike sa svoje tarace na kat. čest. 2528/1 k.o. Zaton počela zalijevati crijevom (šmrkom) za vodu u trajanju od više minuta. Tužitelj smatra da je takvim postupanjem odnosno prvo bacanjem sušila, a kasnije napadom na suprugu tužitelja, tuženica smetala tužiteljev posjed tarace, koju u petitu je označio opisno kao „taraca omeđenu objektom izgrađenim na kat. čest. 2527 k.o. Zaton, skalama i prolazom koji vode s ulice, ogradom i vrtom (arlom)“, jer je tako označena na skicama i fotografijama vještaka iz postupka posl. br. R1-10/2023. Tužitelj navodi kako tužbom ne traži uspostavu prijašnjega stanja s obzirom na to da ga je već uspostavio, odnosno vratio je sušilo na mjesto gdje se i prije nalazilo, ali zahtijeva da se utvrdi čin smetanja posjeda (uznemiravanja) te da se tuženici zabrani ubuduće takva ili tome slična smetanja.

2. U odgovoru na tužbu, koji je pred ovim sudom zaprimljen dana 26. kolovoza 2024., tuženica prvenstveno osporava aktivnu legitimaciju tužitelja, jer isti ničim ne dokazuje svoj posljednji miran posjed. Ističe se da je upravo tuženica posljednji mirni posjednik te ujedno ističe i prigovor promašene pasivne legitimacije jer smatra da nije izvršila čin smetanja posjeda već je putem instituta dopuštene samopomoći spriječila oduzimanje svog posjeda. Ovo iz razloga jer je predmetna nekretnina u naravi taraca koja se nalazi na zk.č.br 2528/3, k.o. 307408 Zaton, a koja je u vlasništvu supruga tuženice Mata Ivanovića. Navodi da je točan navodi iz tužbe da je u tijeku postupak uređenja međa te je u tom predmetnom postupku geodet proveo izmjeru i utvrdio stvarno stanje međe na način da taj sporni dio tarace na kojem je navodno izvršeno smetanje posjeda pripada u vlasništvo i posjed suprugu tuženice i tuženoj, a drugi dio tarace tužitelju, a s čime su stranke upoznate, te su prisustvovalе izmjeri. Sporni dio tarace za koji tužitelj tvrdi da posjeduje upravo je dio tarace koji je već dugi niz godina u posjedu obitelji tuženice i na kojoj isti drže također već dugi niz godina ukrasnu palmu u tegli. Kako je supruga tuženika bila očito revoltirana nakon utvrđenja međe od strane geodeta

izgurala je navedenu teglu s palmom na drugi dio tarace, a na mjesto gdje je bila tegla postavila svoje sušilo za robu, nakon čega je tužena premjestila to sušilo s dijela tarace koja ona koristi na nekretninu koju koristi tužitelj. Dalje navodi kako tuženica nije izvršila čin smetanja posjeda, već je upravo supruga tužitelja Katica Sentić smetala Tuženicu u posljednjem i mirnom posjedu svoga dijela nekretnine, nakon čega je tuženica otklonila odmah smetnju i vratila njoj oduzeti posjed, a što je u cijelosti u skladu s institutom dopuštene samopomoći. Dodatno ističe kako je u ovom slučaju tuženica spriječila uznemiravanje posjeda odmah otklonivši neposrednu opasnost jer je zatekla čin smetanja posjeda tako da je imala pravo na dopuštenu samopomoć.

3. Radi donošenja odluke u ovoj pravnoj stvari, sud je pročitao cjelokupan spis predmeta, a posebice sve isprave koje se u spisu nalaze, pregledan je priklopljeni ovosudni kazneni spis K-421/2025, ovršni predmet Ovr 446/2024, te izvanparnični postupak uređenja međa R 110/23, proveden je uviđaj na licu mjesta, stalni sudski vještak Stjepan Grmoljez je izradio pisani nalaz i mišljenje (list spisa 108-116), dopunu tog nalaza i mišljenja (list spisa 142-146), kojeg je izložio i usmeno (list spisa 157-158), saslušane su parnične stranke (list spisa 162-166), kao i svjedoci: Katica Sentić (list spisa 164-165), Jasmin Ahmić (list spisa 169-170) i Mato Ivanović (list spisa 170-171). Sud nije pribavio spis P-489/14 jer se iz istog nisu mogle utvrditi bitne činjenice koje su od značaja donošenje odluku u ovoj pravnoj stvari.

4. Predmet ovog postupka je utvrđenje da je tuženica smetala tužitelja u posljednjem mirnom posjedu tarace omeđene objektom izgrađenim na kat. čest. 2527 k.o. Zaton, skalama i prolazom koji vode s ulice, ogradom i vrtom (arlom), na način da je dana 19. srpnja 2024., 7:45 h, s te tarace bacila tužiteljevo sušilo vrt (arlu) ispod tarace, kao i da je potom potom tužiteljevu suprugu Katicu Sentić polijevala vodom dok je vraćala sušilo na taracu te se ujedno traži da se zabrani takvo i slično smetanje ubuduće

5. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

6. Člankom 21. stavak 1., 3. i 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14 – dalje: ZV), propisano je da onaj koga drugi samovlasno smeta u posjedu, bilo da ga uznemirava u posjedu ili mu ga je oduzeo, ima pravo na zaštitu posjeda, koje pravo na zaštitu posjeda prestaje protekom roka od trideset dana od dana kad je smetani saznao za čin smetanja i počinitelja, a najkasnije godinu dana od dana nastalog smetanja te koje se pravo na zaštitu posjeda ostvaruje u posebnom postupku pred sudom (postupak zbog smetanja posjeda) ili putem samopomoći.

7. Člankom 22. stavkom 1. ZV-a, propisano je da posjednik kojemu je posjed samovlasno smetan ovlašten svoj posjed štititi putem suda, zahtijevajući da se utvrdi čin smetanja njegova posjeda, naredi uspostava posjedovnoga stanja kakvo je bilo u času smetanja, te zabrani takvo ili slično smetanje ubuduće. Stavkom 2. istog članka propisano je da sud pruža ovu zaštitu posjeda u posebnom, hitnom postupku (postupku za smetanje posjeda), prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju, bez obzira na pravo na posjed, pravni temelj posjeda, poštenje posjednika, kao i bez obzira na to koliko bi smetanje posjeda bilo u kakvu društvenom, javnom ili sličnom interesu.

8. Člankom 24. stavka 1. ZV-a propisano je da je svaki suposjednik ovlašten štiti suposjed putem suda od samovlasnog smetanja treće osobe, a od drugih suposjednika jedino ako su ga potpuno isključili od dotadašnjeg suposjeda ili mu bitno ograničili dotadašnji način izvršavanja faktične vlasti.

9. Člankom 441. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 155/23 i 146/25 dalje: ZPP) raspravljanje o tužbi zbog smetanja posjeda ograničit će se samo na raspravljanje i dokazivanje činjenica posljednjeg stanja posjeda i nastalog smetanja. Isključeno je raspravljanje o pravu na posjed, o pravnoj osnovi, savjesnosti ili nesavjesnosti posjeda ili o zahtjevima za naknadu štete.

10. Iz navedenih odredbi proizlazi nužno utvrditi dvije odlučne činjenice u parnicama za smetanje posjeda, a to su stanje posljednjeg mirnog posjeda i čin smetanja posjeda.

11. Na temelju iskaza parničnih stranaka, pročitanih isprava, pregledanih fotografija i pribavljenih spisa utvrđeno je da su odnosi između stranaka narušeni te da između tužitelja, tuženice i njezina supruga ne postoji suglasnost glede načina korištenja tarace, odnosno prostora na kojem se, prema tvrdnjama tužitelja, dogodio čin smetanja posjeda, a na kojem je tuženica, prema vlastitim navodima, poduzela radnju dopuštene samopomoći.

12. Uviđajem na licu mjesta i provedenim vještačenjem utvrđeno je da se ispred stana tužitelja nalazi predmetna taraca, koja je fizički odijeljena i predstavlja cjelinu, a preko koje tužitelj ulazi u svoj stan. Na samoj taraci nalazi se crna linija koja prolazi od preko tarace, uz rub objekta, do skala te koja, prema navodima tuženice, predstavlja granicu između kat. čest. 2527 i kat. čest. 2528/3, k.o. Zaton. Neposredno uz navedenu liniju nalaze se metalna odrina i palma u grasti, koja se u trenutku održavanja očevida nalazila na kat. čest. 2528/3 k.o. Zaton, dok se u spornom trenutku nalazila na kat. čest. 2527 k.o. Zaton, odnosno s druge strane navedene linije.

13. Iz iskaza svjedoka Jasmina Ahmića, koji iskazuje životno, logično te nepristrano, proizlazi kako se taracom koriste tužitelj i njegova supruga budući je svjedok naveo da je samo njih viđao da koriste taracu, dok je svjedok Mato Ivanković naveo da na dijelu tarace (oko metalne odrine) tužitelj i njegova supruga stavljaju sušilo te da na taj način jedino i koriste taj dio tarace. Da tužitelj u predmetnom dijelu tarace drži sušilo za veš, proizlazi i iz navoda koje je tuženica iznijela u predmetu Ovr-446/2024, u kojem je imala svojstvo protivnice osiguranja, navodeći da tužitelj svojim sušilom remeti vlasništvo njezina supruga (kat. čest 2528/3 k.o. Zaton te da to čini već dugi niz godina. Imajući u vidu da predmetna taraca predstavlja cjelinu i da se nalazi neposredno uz stan tužitelja, logično je zaključiti da je tužitelj koristi za svoje potrebe, pa tako i za potrebe sušenja veša. Navedeno dodatno proizlazi i iz fotografija priloženih spisu, iz kojih je vidljivo da se sušilo za veš nalazi neposredno uz metalnu odrinu za koju bude vezno.

14. Same stranke, inače brat i sestra, o tome tko posjeduje navedeni dio tarace iskazuju suprotno, međutim iz njihovih iskaza proizlazi da se u tom dijelu tarace nalazi i palma u grasti. Pritom između stranaka nije sporno da su predmetnu palmu i grastu postavili tuženica i njezina obitelj. Dok tužitelj navodi da je predmetna palma postavljena prkos obitelji Ivanović, sama tuženica navodi da tužiteljeva obitelj premješta grastu te ustraje u tome da se sušilo nalazilo na njezinu posjedu, zbog čega je isto i sklonila. Iz iskaza svjedokinje Katice Sentić, koji je životan, između ostalog

proizlazi da se palma na tom mjestu, neposredno uz odrinu i kako je prikazano na skici očevida, nalazi već nekoliko godina te da su je pokušali ukloniti, od čega su naposljetku odustali.

15. Dovodeći u vezu navedena utvrđenja ovog suda o načinu korištenja predmetnog dijela tarace, proizlazi da su tužitelj i njegova obitelj te tuženica i njezina obitelj u suposjedu predmetnog dijela tarace. Naime, tužitelj, za potrebe korištenja svog stana, ostvaruje faktičnu vlast nad predmetnim dijelom tarace na način da ga, između ostalog, koristi za sušenje veša, dok tuženica istodobno ostvaruje faktičnu vlast nad istim dijelom tarace time što na njemu drži svoju grastu s palmom te istu održava.

16. Da se radi o suposjedu, proizlazi posredno i iz tužiteljevih navoda iz tužbe te iz zatečenog stanja utvrđenog prilikom uviđaja na licu mjesta. Naime, tužitelj navodi da je uspostavio ranije posjedovno stanje, zbog čega u tom smislu ne traži zaštitu u vidu nalaganja uspostave ranijeg posjedovnog stanja. Međutim, pregledom fotografija priloženih uz tužbu (list spisa 14 i 15), kao i fotografija načinjenih prilikom uviđaja, jasno je vidljivo da se grasta s palmom cijelo vrijeme nalazi neposredno uz metalnu odrinu za koju je privezano tužiteljevo sušilo za veš. I navedeno upućuje na zaključak da nijedna od stranaka, nema isključivi posjed predmetnog dijela tarace, nego da se radi o suposjedu tog dijela tarace,. Dakle tužitelj se prije spornog događaja nalazio u mirnom suposjedu predmetnog dijela tarace.

17. O tuženičinom prigovoru da micanje sušila predstavlja dopuštenu samopomoć, a ne čin smetanja posjeda, valja reći sljedeće. Iz priloženih fotografija te iskaza svjedokinje Katice Sentić i tužitelja proizlazi da tuženica nije samo pomaknula sušilo na drugo mjesto, odnosno na drugi dio tarace, već ga je bacila u vrt (arlu), a potom, prilikom vraćanja sušila, polijevala vodom Katicu Sentić. Bacanjem sušila tuženica je tužitelja bitno ograničila u dotadašnjem načinu izvršavanja faktične vlasti nad predmetnim dijelom tarace, dok je prskanjem vode po svjedokinji, prilikom vraćanja sušila, iskazana namjera da se tužitelj u cijelosti isključi iz dotadašnjeg suposjeda tog dijela tarace. Do takvog potpunog isključenja, međutim, nije došlo isključivo iz razloga što je tužitelj odmah sam uspostavio ranije posjedovno stanje. S obzirom da je drugi suposjednik bio bitno ograničen u izvršavanju svoje faktične vlasti odnosno bila je namjera trajno ga isključiti to se ne može govoriti o samopomoći već je bacanjem sušila i prskanjem Katice Sentić prilikom vraćanja sušila počinjen čin smetanja, ali ne posjeda već suposjeda.

18. S obzirom na to da je utvrđeno da se tužitelj nalazi u suposjedu predmetnog dijela tarace, a ne u isključivom posjedu to je tuženičin prigovor nedostatka aktivne legitimacije djelomično je osnovan, dok je prigovor nedostatka pasivne legitimacije, odnosno prigovor da se u konkretnom slučaju radilo o dopuštenoj samopomoći, neosnovan. Iz navedenih razloga valjalo je prihvatiti tužbeni zahtjev u dijelu u kojem se utvrđuje da je tuženica smetala suposjed, uz zabranu takvog i sličnog smetanja suposjeda stana u prizemlju ubuduće, dok je u preostalom dijelu (jer tužitelj neosnovano traži zaštitu isključivog posjeda) tužbeni zahtjev valjalo kao neosnovan odbiti radi čega je odlučeno je kao pod točkom I. izreke ovog rješenja.

19. Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je na temelju članka 154. stavka 4. ZPP-a. Ovo iz razloga jer tužitelj tužbenim zahtjevom potraživao zaštitu posjeda, a sud je zaštitio njegov suposjed, što je manje od zatraženog. Odbijeni dio je njegov neuspjeh odnosno uspjeh tuženice te je uspjeh stranaka u ovom postupku

podjednak, pa je odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove postupka, slijedom čega je odlučeno kao pod II. izreke ovog rješenja.

Dubrovnik, 26. kolovoza 2026.

Sudac

Davor Bulić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana računajući od dana održavanja ročišta za objavu odluke ako je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu odnosno od primitka ovjerenog prijepisa odluke ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu odluke. Žalba se podnosi u tri istovjetna primjerka putem ovog suda nadležnom županijskom sudu.

DNA:

Pun. tužitelja uz rješenje o pristojbi u sporovima za smetanje posjeda

Pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088c-2b709**

Kontrolni broj: **0c0fd-5719d-67687**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.